

Convenția nr. 163/1987

privind bunăstarea navigatorilor pe mare și în port*

Conferința generală a Organizației Internaționale a Muncii,
convocată la Geneva de Consiliul de administrație al Biroului
Internațional al Muncii și reunită acolo la 24 septembrie 1987 în cea de a
74-a sesiune a sa,

reamintind dispozițiile Recomandării privind bunăstarea
marinarilor în porturi, 1936, și ale Recomandării privind bunăstarea
navigatorilor, 1970,

după ce a decis să adopte anumite propuneri referitoare la
bunăstarea navigatorilor pe mare și în port, chestiune ce constituie cel
de-al doilea punct pe ordinea de zi a sesiunii,

după ce a decis că aceste propuneri vor lua forma unei convenții
internaționale,

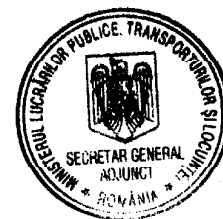
adoptă la 8 octombrie 1987, convenția de mai jos, care va fi
denumită *Convenția privind bunăstarea navigatorilor pe mare și în port,
1987*:

Art. 1. – (1) În sensul acestei convenții:

a) termenul *navigator* înseamnă orice persoană care este angajată în
orice funcție la bordul unei nave maritime, proprietate publică sau
privată, alta decât o navă de război;

b) termenul *facilități și servicii pentru bunăstare* înseamnă facilități
și servicii pentru bunăstare, culturale, recreative și de informare.

* Traducere

(2) După consultarea cu organizațiile reprezentative ale armatorilor și navigatorilor, fiecare membru va stabili prin legislația națională condițiile în care navele înmatriculate în teritoriul său vor fi considerate nave maritime în sensul acestei convenții privind facilitățile și serviciile pentru bunăstare de la bordul navei.

(3) În măsura în care, după consultarea organizațiilor reprezentative ale armatorilor navelor de pescuit și ale pescarilor, autoritatea competentă consideră că acest lucru este realizabil, ea va aplica pescuitului maritim comercial dispozițiile acestei convenții.

Art. 2. – (1) Fiecare membru pentru care această convenție este în vigoare se angajează să se asigure că facilități și servicii pentru bunăstare adecvate sunt prevăzute pentru navigatori, atât în port, cât și la bordul navei.

(2) Fiecare membru se va asigura că au fost luate măsurile necesare pentru finanțarea facilităților și a serviciilor pentru bunăstare prevăzute în conformitate cu prevederile acestei convenții.

Art. 3. – (1) Fiecare membru se angajează să se asigure că în porturile sale corespunzătoare sunt prevăzute facilități și servicii pentru bunăstarea tuturor navigatorilor, indiferent de cetățenie, rasă, culoare, sex, religie, apartenență politică sau origine socială și indiferent de statul în care nava pe care ei au fost angajați este înmatriculată.

(2) După consultarea cu organizațiile reprezentative ale armatorilor și navigatorilor, fiecare membru va stabili care porturi sunt considerate corespunzătoare în scopul prezentului articol.

Art. 4. - Fiecare membru se angajează să se asigure că facilitățile și serviciile pentru bunăstare de pe fiecare navă maritimă, proprietate publică sau privată, înmatriculată în teritoriul său, sunt prevăzute spre beneficiul tuturor navigatorilor de la bord.

Art. 5. - Facilitățile și serviciile pentru bunăstare vor fi revizuite periodic, pentru a se asigura că ele sunt adecvate nevoilor navigatorilor, în conformitate cu schimbările datorate dezvoltărilor tehnice, operaționale și a altor dezvoltări din industria navală.

Art. 6. - Fiecare membru se angajează:

a) să coopereze cu alți membri cu scopul de a asigura aplicarea acestei convenții;

b) să asigure cooperarea dintre părțile angajate și interesate în promovarea bunăstării navigatorilor pe mare și în port.

Art. 7. – Ratificările formale ale acestei convenții vor fi comunicate directorului general al Biroului Internațional al Muncii și vor fi înregistrate de către acesta.

Art. 8. - (1) Prezenta convenție nu va lega decât pe membrii Organizației Internaționale a Muncii, ale căror ratificări vor fi fost înregistrate de către directorul general al Biroului Internațional al Muncii.

(2) Prezenta convenție va intra în vigoare la 12 luni după ce ratificările a 2 membri vor fi fost înregistrate de către directorul general al Biroului Internațional al Muncii.

(3) În continuare, această convenție va intra în vigoare, pentru fiecare membru, la 12 luni de la data la care ratificarea sa va fi fost înregistrată.

Art. 9. – (1) Orice membru care a ratificat această convenție poate să o denunțe după expirarea termenului de 10 ani de la data intrării inițiale în vigoare a acesteia, printr-un act comunicat directorului general al Biroului Internațional al Muncii și înregistrat de către acesta. O astfel de denunțare nu va avea efect decât după un an de la data înregistrării.

(2) Orice membru care a ratificat această convenție și care, în termen de un an de la expirarea perioadei de 10 ani, prevăzută la paragraful anterior, nu și-a exercitat dreptul de denunțare prevăzut de prezentul articol, va fi legat pentru o nouă perioadă de 10 ani și ca urmare va putea să denunțe această convenție la expirarea fiecărei perioade de 10 ani, în condițiile prevăzute de prezentul articol.

Art. 10. – (1) Directorul general al Biroului Internațional al Muncii îi va înștiința pe toți membrii Organizației Internaționale a Muncii cu privire la înregistrarea tuturor ratificărilor și denunțărilor care i-au fost comunicate de către membrii organizației.

(2) Atunci când condițiile enunțate la art. 8 paragraful 2 vor fi fost îndeplinite, directorul general al Biroului Internațional al Muncii va atrage atenția membrilor organizației asupra datei la care prezenta convenție va intra în vigoare.

Art. 11. - Directorul general al Biroului Internațional al Muncii va comunica secretarului general al Națiunilor Unite, spre înregistrare, în conformitate cu art. 102 din Carta Națiunilor Unite, informații complete privind toate ratificările și toate actele de denunțare pe care le-a înregistrat în conformitate cu prevederile articolelor precedente.

Art. 12. - Oricând va considera necesar, Consiliul de administrație al Biroului Internațional al Muncii va prezenta un raport Conferinței generale cu privire la aplicarea prezentei convenții și va examina dacă este cazul să se înscrie pe ordinea de zi a conferinței problema revizuirii totale sau parțiale a convenției.

Art. 13. - (1) În cazul în care Conferința adoptă o nouă convenție având ca obiect revizuirea, totală sau parțială, a prezentei convenții și numai dacă noua convenție nu prevede altfel, atunci:

a) ratificarea de către un membru a noii convenții de revizuire va antrena de plin drept, independent de prevederile art. 9, denunțarea imediată a acestei convenții, sub rezerva ca noua convenție de revizuire să fi intrat în vigoare;

b) de la data la care noua convenție care revizuieste va intra în vigoare, prezenta convenție nu va mai fi deschisă ratificării de către membri.

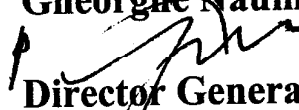
(2) Prezenta convenție va rămâne în orice caz în vigoare în forma și în conținutul actuale pentru membrii care au ratificat-o, dar care nu au ratificat convenția de revizuire.

Art. 14. - Versiunile în limbile engleză și franceză ale textului acestei convenții sunt egal autentice.

Traducere în conformitate cu originalul textului în limba engleză.

Gheorghe Naumof

Director General Adjunct

**Direcția Generală a Transporturilor Navale, pe Dunăre și Căi
Navigabile**

Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței